

עֲזָרֵי מַעַם הַשָּׁמַיִם עוֹשֵׂה שָׁמַיִם וָאָרֶץ

סֵפֶר הַזֵּהָר

שִׁחֲבֵר הַתֵּנָא הָאֱלֹקִי רַבָּן שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאִי זִיע"א

וּבּוֹ: "סֵפֶר הַזֵּהָר", "זֵהָר חֻדְשׁ", "תְּקוּנֵי הַזֵּהָר"

מְנַקֵּד

תְּקוּנֵי הַזֵּהָר

מִבְּאֵר בְּלִשׁוֹן הַקֹּדֶשׁ עִם פְּרוּשׁ קַל וְנֶחְמָד לְמַעַן יְרוּץ הַלּוֹמֵד בּוֹ

מחולק ל- תתק"ס (960) קונטרסים

ל"ב כרכים של ל' חלקים

כרך כ"ז - חלק ג'

קונטרס 783

מופץ ללא מטרת רווח כלל - לקירוב הגאולה ברחמים

בְּסִפְרָא דָּא יִפְקוּן בֵּיהּ מִן גְּלִיתָא בְּרַחֲמֵי

יחד שבטי ישראל לסיים כל ספר הזוהר בדקות ספורות

"קודשא בריך הוא אורייתא וישראל חד הוא"

יוצא לאור על ידי "מפעל הזוהר העולמי"

אָדָר א' תשע"א לפ"ק - בעיה"ק בית שמש תובב"א

הסכמת רבי יוסף היים זוננפלד זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

האמת אגיד, שאני יודע מך ערכי כי אפילו בפשט איני כדאי ליתן הסכמה, וכל שכן בדבר שלא בי הוא, אבל כולי עלמא מכירים את כבוד... הכהן הגדול בלימוד הקבלה ומפורסם שמו... אחד מיקירי ירושלים וחכמיה העוסק בתורה לשמה ומגלה צפונייה, הלא הוא האי גברא רבא ויקירא ידידי הוא הקשור במוסרות לבבי... ביראתו הקודמתו כבוד קדושת הרב הגאון רבי יהודה לייב אשלג שליט"א... ויהי רצון מלפני אבינו שבשמים שכל ברכתיו יתקיימו ובעזרת השם המחכה לישועה קרובה.

הסכמת רבי אליהו לאפיאן זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנני להביא לפניכם שאבי הגאון הצדיק (רבי אליהו לאפיאן) זכר צדיק לברכה שאחר שזכה ללמוד תורת הח"ן והגיע למעלות רמות כידוע לכל, וכשהגיעו ספרי בעל הסולם לידיו עסק ועמל בהם בכל כוחו, והפליג בשבחם ואמר שזו השיטה נכונה והאמיתית ומביאה את האדם לדיקות בהשם, ולהבין את כל דברי האר"י הקדוש וזכותו יגן עלינו אמן, וכדאי לעסוק בה כי הוא מסביר כל דבר בטוב טעם השווה לכל נפש.

הסכמת המקובל רבי יצחק כדורי זצ"ל

על הזוהר עם פירוש הסולם

הנה באו לפני תלמידי כבוד קדושת האדמו"ר הרב ברוך שלום הלוי אשלג זכר צדיק לברכה ובידם תכריך כתביו. ביאורים על תורת האר"י הקדוש ובתורת אביו איש האלוקים מרן בעל הסולם על הזוהר הקדוש וכבר הסכימו צדיקי וגאוני ארץ מן הדור הקודם על תורתו הטהורה לשם שמים של שר בית הזוהר קודש הקדשים כבוד קדושת אדמו"ר הרב יהודה לייב הלוי אשלג זכר צדיק וקדוש לברכה לחיי העולם הבא וזכותו יגן עלינו, כי חזו נכוחה יחידות מפעליו, אשר מתוך התגלות רוח השם עליו השכייל להוציא מאפילה לאורה את מאור התורה הזוהר הקדוש וכתבי האר"י הקדוש, ושמחה ירדה לעולם כביום נתינת התורה ממש. ואורו הקדוש יאיר דרכנו נכוחה היאך הדרך לתקן עצמנו ולכונן צעדנו לקראת ביאת גואל צדק במהרה בימינו אמן.

הקדמה לזוהר תתק"ס חלקים - מבצע "יחד כל ישראל"

ישראל הקדושים והטהורים ה'מה כלולים כל ששים רבוא נשמות בתוך ספר הזוה"ק, בדפנת רבינו הקדוש הרמח"ל זי"ע באגרותיו. ולכן כל אחד יטמין עצמו בספר הזוהר הק' במיוחד בדורנו דרא בתראה ודור אחרון. ובזהר (זהר חלק ג' דף קנ"ג: ברעיא מהימנא כתב דהוא "תיבת נח" שמציל מפני המבול הנורא. ולזה תקן הרמח"ל זי"ע דיקבצו את כל ישראל ללמוד זוה"ק ובזה יתבטלו כל הגזרות – ויצמחו הישועות בצמיחת קרן דוד במהרה. (ועין בספר זכותא דרשב"י).

כתב בשדי חמד (מערכת מ' סוף בלל קצ"ח) וז"ל: מצוה שעושים אותה הרבה בני אדם בשתפנות, כל אחד נוטל שכר פאילו עשאה פולה לבדו, ומטעם זה נוהגים כל בית ישראל לעשות חבורת ש"ס ומחלקים הש"ס בין כמה בני אדם, שכל אחד לוקח מסכת אחת, ועושים סיום פעם אחת בשנה, וכן חבורות שחלקו ביניהם ללמוד סדר משניות, ושורת הדין נותנת שיטול כל אחד ואחד שכר פאילו למד הש"ס פולו, עכ"ל. – שמחת סיום ספר הזהר: הרבי רבי ברוך נכד הבעל שם טוב זיע"א, נהג בכל שנה ושנה ביום ל"ג בעומר לעשות סיום ספרי הזהר הקדוש, ואחר הסיום לקח הספר הזהר בידי קדשו ורקד כמה שעות, ואחרי רקודין דקדשה משמחת היום ומשמחת התורה נשק בפי קדשו את ספר הזהר ואמר בזה הלשון, "איך קען דיה, און דו קענסט מיר" [פירוש: אני מפיר אותך, ואתה מפיר אותי]. (טעמי המנהגים).

קריאת גדולי ירושלים בשנת תרפ"א: מעלת למוד הזוהר הקדוש אשר הוא מבטל כל מיני פרעניות וגזרות קשות ורעות ומותנא וחרבא ובזה מעלמא... לשקד על למוד הזהר לגמר בארץ ובחוצה לארץ אלף סיומים... וברור כי גם אנשי חוץ לארץ יעלה הלמוד שלהם עם אנשי עיר הקדש במסלת בית קדש הקדשים בסוד כל ישראל ערבים זה בזה, ונכנס לשנה חדשה שנת גאלה וישועה ברחמים על עמו ישראל ועל כל העולם כלו... סיום זהר לעלוי מזל עם ישראל ולבטל כל הצרים אותם עליונים ותחתונים, ויפר עצת אויבינו ויקלקל מחשבותם ולא תעשינה ידיהם תושינה, וישראל ישכן לבטח ונראה בנחמת ציון, ובמהרה יתקיים "ויקראתם דרור בארץ אבי"ר.

הלומדים בחבורה – כל אחד כמה דקות ומשתתפים ומתאחדים ברצונם, עולה להם לפולם שלמדו כל הזוה"ק, וכך נוכל בשבע דקות לעשות סיומי זוהר לאלפים, ויתקיים בנו דברי הנביא ישעיה (פרק ס' כ"ב) "הקטן יהיה לאלף" שאפילו בדורנו הנמוך – יוכל להחשב לשר האלף, שסים כל הזוה"ק, ובפלא יועץ (ערך רבים) כתב: וכמה מעלות טובות לתורה דרבים ותפלה דרבים וכל מצוה הנעשית ברבים, הנה כי פן ראוי לכל אדם להתחבר עם יראי ה' וחושבי שמו ולקיים מאמר דוד המלך ע"ה (תהילים קי"ט ס"ג) "חבר אני לכל אשר יראוך". עכ"ל.

על סיום "כל ספר הזהר" בגירסא מצינו מנהג ישראל לעשות אז סעדת מצוה ולפטר בכורים מתענית בערב פסח. (ספר דרך ארץ מנהגי יהודי ארם צובה חלק א' עמוד כ"ז). (ועין בשו"ת פרחי פהונה חלק אר"ח סי' ג"ג)... וממילא כל שכן בלמוד הזוהר

עלינו לשמוח בסיום למודו, שזכות לימוד הזוהר הוא הדבר היחיד להוציאנו מעבדות לחרות כנזכר בזוהר הקדוש, ועוד שהזוהר מלא על גדותיו ממשניות, ובכלל מסכתות נחשב, וזה הוא בכלל סעודת מצוה, עת"ד.

ובספר תולדות קול יהודה (אות ל"ג) איתא עובדא: דפעם אחת ביומי דאב קודם הצום עשה סעודת סיום ואכלו בשר, ושאלו אותו על מה עשה סיום, והשיב כי סים את הספר הקדוש עשרה מאמרות להרמ"ע מפאנו ז"ל, וכן במנהגיו (שם אות קכ"ט), פעם אחת במוצאי תשעה באב אכל בשר, ואמר שיש לו סיום על ספר פרי עץ חיים (להאר"י הקדוש), ע"כ. ובספר סוד ה' מבאר: ועל פי דברי הפסא מלך והבן איש חי ועודו – מעלת הלמוד בזוה"ק, שהלמוד ממש נתהפך לאיש חדש וטהור, ומתמלא שמחה בכל רגע בלומדו, ובוודאי בסיים כל חלק, כמו ספר התיקונים, זהר על התורה, וזוהר חדש, עלינו לשמוח ולעשות סעודה גדולה על כל חלקי הזוהר ובוודאי על האדרא הקדושה שבלמוד האדרא הקדושה זוכה שהרשב"י בכבודו ובעצמו בא מעטר כמלך ויושב ומקשיב בקולו בשלומד האדרא.

כתב המקבל הקדוש רבי אברהם אזולאי זי"ע א זקנו של החיד"א בשם המקבל הרב אברהם גלאנטי זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא דמשפנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב), וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו בראש, ויושב בגון, עכ"ל. האם יש שמחה גדולה מזו, על פן ראוי לעשות סעודת מצוה. ובוודאי כאשר יבקש ויתפלל בזכות הרשב"י תתקבל תפלתו ותעשה בקשתו, ומבאר בכתבי האר"י (שער הפסוקים, שיר השירים): "היושבת בגנים חברים מקשיבים לקולך השמיעני": ראשי תבות ח' בירים מ' קשיבים ל' קולך ה' שמיעני, הוא חמלה, כמו שדרשו בזוהר בפרשת שמות (דף י"ב ע"ב), על פסוק והנה נער בוכה ותחמל עליו וגו', והבן זה, עכ"ל. ובזה שם בארו שהשכינה חומלת כאשר חוזרים בתשובה, שקודם קטרגה מדת הדין על בטול תורה, וכאשר חוזרים בתשובה ומתקנים, מיד חומלת השכינה הקדושה, ונשמעת התפילה ועל דרך דברי האר"י כאשר משתף עצמו עם הציבור בלמודו, אז מעורר את השכינה הקדושה לחמל עליו ולשמע תפלתו ולעשות בקשתו לטובה. ובאור החיים הקדוש כתב דגואל הראשון הוא גואל האחרון כמו שאמרו בזוה"ק מ'ה ש'היה היא – ראשי תבות משה – שיהיה, שהוא הגואל האחרון. (אפשר לרמוז דהרשב"י נשמת משה ובזכותו נגאל), ואין משה רבינו ע"ה מוסר התורה רוצה לגאול עם של בטלנים, עת"ד האור החיים הקדוש זי"ע א. ובזוה"ק קראו למי שלא לומד סודות התורה ולכלל הפחות למוד בקריאה זוה"ק, עם הארץ, ובגללו מתעבב הגאולה רח"ל. על פן פלנו צריכים להתחזק ולהתאחד בלמוד הקדוש הזה. וברוך ה' שזכינו בדרךנו להתחבר כלל ישראל עם "מפעל הזוהר העולמי" העובד ללא לאות ללא מטרות רוח, ולוקח על שכמו משא ועול החובות למען הקים השכינה הקדושה ולשמח לאבינו שבשמים – על פן אחי! כל אחד יכלל בלמוד הנשגב הזה למען פדות השכינה הקדושה ולמען פדות נפשנו ופדות עמו ישראל בקרוב בימינו ברחמים, אכ"ר.

תפלה קדם למוד האוהר הקדוש

רבון העולמים ואדוני האדונים, אב הרחמים והסליחות. מודים אנחנו לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, בקדשה ובהשתחויה, שקרבתנו לתורתך ולעבודתך עבודת הקדש, ונתת לנו חלק בסודות תורתך הקדושה. מה אנו, מה חיינו, אשר עשית עמנו חסד גדול כזה. על כן אנחנו מפילים תחנונינו לפניך, שתמחול, ותסלח, לכל חטאתינו ועוונותינו, ואל יהיו עוונותינו מכדילים בינינו לביניך. ובכן יהי רצון מלפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו, שתכוננו לבבינו ליראתך ואהבתך, ותקשיב אזניך לדברינו אלה, ותפתח לבבינו הערל בסודות תורתך, ויהיה למודנו זה נחת רוח לפני כסא כבודך פריח נחוץ. ותאציל עלינו אור מקור נשמתנו בכל פחינתנו, ושיתנוצצו ניצוצות עבדיך הקדושים אשר על ידם גלית דבריך אלה בעולם. וזכותם, וזכות אבותם, וזכות תורתם, ותמימותם, וקדשם, יעמוד לנו לבל נפשל בדברים אלו. ובזכותם תאיר עינינו במה שאנו לומדים. כמאמר נעים זמירות ישראל "גל עיני ואביטה נפלאות מתורתך". יהיו לרצון אמרי פי והגיון לבי לפניך יי צורי וגואלי. כי יי יתן חכמה מפיו דעת ותרונה: (קבלה מהאר"ל)

לשים יחוד קודשא בריה הוא ושכינתיה, בדחילו ורחימו, ורחימו ודחילו, ליחדא שם יוד כ"י בוא"ו כ"ן ביהודא שלים, על ידי ההוא טמיר ונעלם בשם כל ישראל לאקמא שכינתא מעפרא, ולעלוי שכינת עויגו אם הבנים שמחה. הריני מקשר עצמי בלימוד הקדוש הזה בנשמת כל התנאים והצדיקים הפתובים בזוהר הקדוש ובראשם התנא האלוני רבי שמעון בר יוחאי ורבי אלעזר בנו. ועל ידי זה תתקיים תפלת דוד המלך עליו השלום (תהלים סא, ד-ה) פי הית מחסה לי מגדל עז מפני אויב. אגורה באהלה עולמים אחסה בסתר כנפיה סלה. ואזפה שבלמודינו זה יהיו שפתותיהם דובבות בקבר, למען שמו באהבה לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו. ובהדין ספרא ספר האוהר, יפקון ישראל מן גלותא ברחמי, יראה אל עבדיך פעלה והדרך על בניהם. ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו, ויהי נעם אדני אלהינו עלינו ומעשה ידינו כוננה עלינו ומעשה ידינו כוננהו (תהלים צ, טז-יז). (סוד ה')

[תפלה לרפואות וישועות]

הריני מקבל עלי מצות עשה של ואהבת לרעה פמוה, והריני אוהב כל אחד מבני ישראל כנפשי ומאדי, והריני מזמין את פי ללמוד בספר הזוהר הקדוש לזכות ... כב"פ (וכאן יפרט בקשות) [לרפואת...] [ישועת ...] [לבנים ...] השם ישלח דברו יחזקהו וירפאהו ברפואת הנפש ורפואת הגוף ברמ"ח אבריו ושם"ה גידיו בתוך שאר חולי ישראל ויארץ ימיו ושנותיו בנעימים] [ויזשיעהו בדבר ישועה ורחמים ...] אמן סלה.

הסכמת חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב

לספר תיקוני הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש"

הנה הגיש לפנינו הרב הצדיק רבי דניאל פריש שליט"א הסכמות מרבנים הגאונים הצדיקים גדולי ירושלים מדור הקודם משנת תרצ"א וכו' שביקשו לפרסם גדולת לימוד הזוהר הקדוש, ולבקש מבני תורה וכו' שכל מי שאפשר לו ישתדל ללמוד דף זוהר בכל יום בלי נדר.

ועתה קם והתעורר הרב הנוכר לעיל, וברצונו לעשות ולסדר לוח יומי ללימוד דף זוהר בכל יום, לפי דפוס ווילנא, וביקש הסכמה מאתנו על כך.

וראינו כי בשעתו חתמו על קריאה קדושה למען הפצת רעיון הקדוש הנוכר לעיל, כבוד קדושת מרן הגאון רבי יוסף חיים זוננפלד זכר צדיק וקדוש לברכה הגאב"ד דפה עיר הקודש תבנה ותכונן, ואתו עמו חבל נביאים גדולי ישראל זכרונם צדיקים וקדושים לברכה וזכותם יגן עלינו וגם הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק של עדתינו זכרונם צדיקים לברכה והתמו בקריאות קודש על כך בניסן תרצ"א.

וברעיא מהימנא קדישא (פרשת נשא דף קכד:) כבר הביא ואמר ובגין דעתידין ישראל למיטעם מאילני דחיי דאיהו האי ספר הזוהר יפקון מן גלותא ברחמי, ובתיקונים (דף מ) איתא: ובדרא בתראי בסוף יומיא בניגיה וקראתם דרוור בארץ וכו'.

והנה בעת כזאת שעת צרה היא ליעקב בגשמיות וברוחניות ברחבי ארץ הקודש תבנה ותכונן ובתפוצות ישראל בארצות פזורנו, עיינו נשואות לאבינו שבשמים שיתעוררו רחמיו על שארית פליטתינו, ושומר ישראל ישומר שארית ישראל וכו', ושנוכה לראות בקרוב בתגלות כבוד שמו יתברך על עמו ארצו ונחלתו ובכל העולם ובישועת השם בביאת משיח צדקינו וברמים גדולים יקבצנו מארבע כנפות הארץ לארצינו.

דבר גדול מאוד הוא להנהיג כנוכר לעיל, והוא כתיים בפני הפורעניות ולבטל גזירות קשות וכו' ולהשפיע שפע קודש על עם הקודש, ואשרי המקיימים כן בכל יום.

... לכן מן הראוי שיהא הזוהר הקדוש הזה בכל בתי ישראל, למען ירוץ הקורא בו שיבין כל מלה ויזכור ללימוד כנוכר לעיל בקדושה ובטהרה ובדחילו וברחימו בסייעתא דשמיא.

וזכות התנא האלקי הרשב"י שילמדו תורתו בטהרה, בוודאי תעמוד לנו ולכל ישראל להיושע בכלל ובפרט שנוכה בקרוב לראות בישועתן שמחתן ונחמתן של ישראל בביאת גואל צדק ברחמים גדולים במהרה בימינו אמן, ומלאה הארץ דעה כמים לים מכסים במהרה בימינו אמן

(הסכמת הגאונים הצדיקים חברי בית דין צדק העדה החרדית תשס"ב, הרב ישראל יעקב פישר זכר צדיק לברכה, הרב מאיר בראנדסדארפער זכר צדיק לברכה, הרב משה הלברשטאם זכר צדיק לברכה, הרב בנימין ראבינאוויטש זכר צדיק לברכה, הרב ישראל משה דושינסקיא זכר צדיק לברכה. ולהבדיל בין חיים לחיים: הרב משה ש"י רנבון שליט"א, הרב אברהם יצחק אולמן שליט"א - לספר הזוהר עם פירוש "מתוק מדבש" להגאון הצדיק המקובל רבי דניאל פריש זכר צדיק לברכה)

ומאן דאיהו לגו סתים במחשבה, עלת העלות קרינן ליה. ואתקרי פת"ח פנקודה דא — מסטרא דחכמה, דבה אתפתח ואתגלייא מחשבה סתימא, כגוונא דא לעילא פדיוקנא דא, לתתא פדיוקנא דא ותרין נקודין אתגליאו באימא, בכתרא עלאה סתימין אינון, ואתעבידו צרי יהוה, עלייהו אתמר (בראשית ב ז) ויצר יהו"ה, פי בנ"ה יהו"ה צור עולמים (ישעיה כו ד). צייר תרין עלמין עלמא דין ועלמא דאתי.

סגו"ר דא חסד, ביה שכינתא איהו סגולת"א לעילא, סגו"ל לתתא, :: סגולתא ורחימא מסטרא דימינא, שב"א פגוונא דא : מסטרא דשמאלא, פי בא"ש יהו"ה נשפט (שם סו טז), ותפול שבא ותקחם (איוב א טו), שבה עמדי (בראשית כט יט) דאיהי שכינתא דאתקרי שב"א מסטרא דשמאלא. ואתקרי חל"ם פגוונא דא מסטרא דעמודא דאמצעיתא, משם רועה אבן ישראל (שם מט כד), אבן מאסו הבונים היתה לראש פנה (תהלים קיח כב), כל מרגליתא יקרא איהי בחל"ם, הדא הוא דכתיב (שמות כח יט) לשם שבו ואחלמה, וביה ונחלמה חלום (בראשית מא מא).

חר"ק אתקרי מסטרא דשוקא ימינא פגוונא דא. ביה חקירה, החקר אלו"ה תמצא (איוב יא ז), ואיהו קרח הנורא, קרח מההוא נורא (יחזקאל א כב) דאיהו עמודא דאמצעיתא. שר"ק הוד אתקרי, פגוונא דא יהוה, מתמן אתקריאת שכינתא שר"ק, קשר המרפכה, ואיהו הוד דמשה, ביה אשתלימו חמשה בריחים לקרשי צלע המשכן השנית (שמות כו כו), כחושבן ה' דיליה, אשתאר ו"ד דו פרצופין, עליה אתמר (שם טז) עשר אמות ארך הקרש, קרש, קשר.

שורק יהוהוהו, דא צדיק, דאיהו קושר המרפכה, דאיהי שכינתא עם קודשא בריך הוא, הדא הוא דכתיב (ר"ה א כט יא) פי כל בשמים ובארץ, ודא דמתרגמין דאחיד בשמיא ובארעא, ועליה אתמר (ירמיה ב כא) ואנכי נטעתוך שורק פלה זרע אמת, זרע אמת הוא ודאי, דאתמר ביה (מייכה ז כ) תתן אמת ליעקב, איהו זרע, ושכינתא עזר, הדא הוא דכתיב (בראשית ב יח) אעשה לו עזר כנגדו, פל אלין נקודין אתחייבו בשמא (נ"א אתחייב שמא) קדישא מסטרא דתשע ספירן, ומלכות פלילא דכלהו, אהבת פלולתין (ירמיה ב ב), הא הכא אנפין עגולין דלעילא, נקידין בנקודין.

ואית אנפי רבובי, ואנפי זוטרי, אנפין דרחמי, ואנפין דזעם, דבהון וא"ל זעם בכל יום (תהלים ז יב), ובגין דא אמר למשה המתן לי עד שיעברו פנים של זעם, ומיד ויעבור יהו"ה על פניו ויקרא, יהו"ה יהו"ה

א"ל רחום וחנון (שמות לד ו), דאינון ברזא דאת וא"ו, תלת עשר מכילן, א' דבאמצעיתא דוא"ו ארף אפים מאי אפים דיליה ו"ו, דבהון מאריף אנפין על חייביא, ומרחם על עלמא, ועלייהו אתמר (במדבר ו כה) יאר יהו"ה פניו אליף ויחנה, ושא יהו"ה פניו אליף, ה' ה' אינון גוונין דאנפין חוור וסמק, וחוטמא איהו אריף אנפין, יו"ד פומא פללא דתלת דרגין, י' חוט בעגולא, ו' לשון, ד' פללא דארבע תקונין שפון ושינים וחד וגרין. תא חזי אתמר באדם (איוב יד ט) משנה פניו ותשלחהו, ומאן גרים ליה שנויא דאנפין, לשנאה ליה דלא ישתמודען ביה מארי דדינא, האי איהו שנוי מקום שנוי השם שנוי מעשה. ועוד נקודין אינון סגולין נהרין (ג"א ברהין) נקודה דאורייתא, ואינון נענועין דאתון, לקבל פרקין וערקין, דאינון נענועין דאברין דגופא. ואתקריאו באלין שמעון, ק' דומיאל (ג"א ק' דמיאל) (ס"ו קמואל) מ"לכיאל צ' וריאל הא קמץ באתווי, פ"דאל ת"ומיאל ח"סדיאל הא פתח, צ' וריאל ר"זיאל י"ופיאל הא צרי, ס"מטוריה (דף קז ו"א) ג"זריאל (ג"א ג"בריא) ו"ענאל ל"מואל הא סגול, ש"מעיאל ב"רכיאל א"הניאל הא שבא, ח"ניאל ל"הריאל (ג"א ל"הריאל) מ"חניאל הא חלם, ח"זקיאל ר"הטיאל ק"רשיאל (ג"א ק"דושיאל) הא חרק, ש"מועאל ר"עמיאל ק"ניאל הא שרק, ש"משיאל ר"פאל ק"דשיאל הא שרק, הא תמניא ועשרין שמעון, דאתמר בהון (תהלים קיא ו) פח מעשיו הגיד לעמו, ופאין אנפין דנהרין בהון אלין שמעון, ואינון לקבל י"ד פרקין דיד ימינא ולקבל י"ד פרקין דיד שמאלא, יהו"ה אלהינו יהו"ה, כוז"ו במוכס"ז כוז"ו, ועלייהו אתמר (שמות כ ג) לא יהיה לך אלהים אחרים על פני, ואם לאו עלייהו אתמר (משלי יא כא) יד ליד לא ינקה רע.

חוטמא אריכא, דא הוא בר נש דאית ביה רחמי, חוטמא קמיטא מארי דרוגזא איהו, חוטמא עקימא מסטרא דחויא איהו בכל אבר דחב בר נש ההוא חויא איהו כריכא תמן ועקים ליה, בין באודנין בין בעינין בין בחוטמא בין בפומא, ועליה אתמר (קהלת א טו) מענת לא יוכל לתקון וגומר, וכל פאבין דבגוי נשא דאינון תקיפין, דאתמר בהון (דברים כח טז) וחתלים רעים ונאמנים, הוא דנשיף לון ההוא חויא בכמה נשיכין ביהוא אבר דחב, עד דאתפרע מההוא חובא, ובגיגיה אתמר אפילו נחש פרוף על עקבו לא יפסיק, לא יפסיק ביחודא בצלותיה, והא כתיב בכל פקודין (ויקרא יח ה) וחי בהם, ולא שימות בהם, אמר להם בגין דא אמרו אכל עקרב פוסק בגין דקטיל. תא חזי בחוטמא אית תרין נוקבין, מחד נפיק רוחא, ומחד נפיק תננא, הדא הוא דכתיב (דברים כט יט) כי אז יעשן

אף יהו"ה וקנאתו באיש ההוא, ברוחא קריר אמר (שמות טו ח) וברוח אפיך נעזרמו מים, בתננא דסליק פּעשן אמר (שם) נשפת ברויחד פּסמו ים.
 אודנין אית בהון אדריין ואכסדריין, ועלייהו אמר דוד שיר למעלות,
 דאינון פי גבוה מעל גבה שמר, וגבהים עליהם (קהלת ה ז), אי אינון
 אטימיין אודנין לתתא, הכי אינון אטימיין תרעין דשמיעה לעילא לגביהו,
 ואינון תרעין דאתמר בהון (תהלים סה ג) שומע תפלה, שמע ישראל (דברי יו
 ח) מתמן צריך לכוונא בשמיעה. אמר ליה רבי אלעזר, אבא, והא שמיעה
 באן אתר תליא לעילא.

אמר ליה ברי ראיה הוא פסא למזרח, דמתמן נהורא נפיק לעולם, פמה
 דאוקמוה מארי מתניתין, מזרח משם האור יוצא לעולם, יהודה
 איהו למזרח, ואתמר ביה (בראשית מט ט) גור אריה יהודה. מערב דא פומא
 דתמן ערוב דכלא, ותמן מתערבין פל חיילין וכל דרגין, ומחנה אפרים
 למערב, ומטה למערב בין צפון לדרום. שמיעה לקבל שלחן בצפון,
 ותמן דחילו, הדא הוא דכתיב (חבקוק ג ב) יהו"ה שמעתי שמעך יראתי,
 ומחנה דן לצפון, ואזן דמות אל"ף, דאתמר ביה אלף בינה, דאיהי נמי
 עוז לצפון. ריחא לדרום, ריח ניחח ליהו"ה (ויקרא א ט). ואית לחוטמא תרין
 נוקבין, פלילין מדינא ורחמי, ואינון י' י', חוטמא ו' באמצעיתא, תרין
 צנורות אינון דיליה, ואתמר לגבי מחנה ראובן לדרום ראו בן, תרין
 נוקבין דחוטמא אינון לקבל לאה ורחל, חוטמא בארז מישור בינייהו
 דא יעקב.

אמר ליה רבי אלעזר, אבא, מנא לך דאימא (נ"א דבינה) איהי לצפון, ובה
 תליא שמיעה, אמר ליה ברי חמשין תרעין אנון דבינה, ובה
 מייחדין כ"ה אתון תרין זמנין בכל יומא, וישראל איהו בן י"ה,
 בינה ודאי פללא דתלת אתון אבא ואימא וברא, ובגין דא שמיעה בה
 תליא, לית תקונא מאלין ארבע אתון דלא אתפלילין בה עשר ספירין,
 דאינון יו"ד ה"א וא"ו ה"א, וארבע אתון דאינון יהו"ה איהו לא אשתני
 בכל אתר, איהו שמע דשמאלא (דף קל ע"ב) לישראל, ואסתפל בימינא
 עלייהו, ובדרום איהו מרחף עלייהו, הדא הוא דכתיב (בראשית א ב) ורוח
 אלהים מרחפת על פני המים, ובמערב איהו ממלל עמהון, שנויין אינון
 במאני דגופא, אכל ביה לית שנויא פלל, הדא הוא דכתיב (מלאכי ג ו) אני
 יהו"ה לא שניתי.

ובבב"ר אבר ואבר (דאיהו גרא דכל פקודא) בעי בר נש לאמלכא לקודשא בריך
 הוא, ולתקנא ליה אתר דכנא ונקיאי לשריא ליה תמן, ובגין דא

צָרִיף בַּר נֶשׁ לְבַעֲרָא מִנְיָה מִכָּל אֲבָר וְאֲבָר, כָּל מַחְשְׁבִין וְכָל הַהֲוֵרִין
 בִּישִׁין דְּטְנוּפִין דְּאִינוּן קְלִיפִין, וְצָרִיף לְאוּקְדָא לֹון בְּכָל פְּקוּדִין פְּשָׁרִין,
 דְּשָׂרְיִן עַל כָּל אֲבָר וְאֲבָר דְּאִינוּן גְּרוּת, דְּכָל פְּקוּדָא גַר אֲתַקְרִיאַת, הָדָא
 הוּא דְכְתִיב (משלי ו כג) כִּי גַר מִצְוָה, גַר יְהוּ"ה נִשְׁמַת אָדָם (שם כ כו), וְכֵה צָרִיף
 לְמַהוּי (שם) חוּפֶשׁ כָּל תְּדָרִי בְטָן, וְלְבַעֲרָא מִנְיָהוּ שְׂאוּר וְחִמְץ מוּץ וְתִבְנִין,
 שְׂאוּר וְחִמְץ מִן הָעֶסֶה (נ"א הַטְפָּה), מוּץ וְתִבְנִין מִן הַחֶטָּה, לְשָׂרְיָא תִמְזֵן י"ה,
 י' בַּעֲסָה דְאִיְהִי טְפָה, ה' בַּחֶטָּה, דְּאִיְהִי לְבַעֲרָא חֵט מִן ה' דְּאִשְׁתַּאֲרַת
 סֵלַת נְקִיָּה.

דְּכָל פְּקוּדָא דְשָׂרְיָא עַל כָּל אֲבָר וְאֲבָר אֵית לָהּ שֵׁם יָדִיעַ, וְכָל חֲיִילִין
 וּמְשָׂרְיִין דְּמִלְאָכִין דְּתַלְיִין מִנְיָה, כְּלֵהוּ אֲתַפְנָשׁוּ לְהֵהוּא אֲבָר, וְנִטְרִין
 לִיָּה מִכָּל מְרַעִין בִּישִׁין, וּמֵאֵן דְּחִלִּיף לֹון אוּ קְרָא לֹון בְּאֲבָר דְּלֵאוּ דְּלֵהוּן,
 וְלֵאוּ אִינוּן מִמְנָן עַלִּיָּהוּ, אִיְהוּ אֲכַחִישׁ סְדוּרָא דְּעוּבָדָא דְּבְרָאשִׁית, וְלֵאוּ
 מִתְפַּנְשִׁין לְגַבִּיָּה, לְמִלְפָּא דְשׁוּי מִמְנָן עַל מַלְכוּתִיָּה, וּפְלִיג לֹון עַל כָּל
 אֲתַר וְאֲתַר, וְאָמַר לֹון אֲנִתְּ תֵהֵא מִמְנָא עַל אֲתַר כְּף וְכְף, וְאֲנִתְּ כְף וְכְף,
 וְלָכָל חַד שׁוּי לִיָּה בְּאֲתַר יָדִיעַ, וּבְמִלָּה יָדִיעַ, לִיָּת לִיָּה חִלוּף בְּאֲתַר אַחְרָא.
 אֲבָר קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא דְשִׁלְטָנוּתִיָּה בְּכָל אֲתַר כְּנִשְׁמַתָּא דְשִׁלְטָנוּתִיָּה עַל
 כָּל אֲבָר וְאֲבָר, מְלֵא כָל הָאֲרִץ כְּבוֹדוֹ, בְּכָל אֲתַר דְּקָרִי לִיָּה בַר נֶשׁ
 עֲנִי לִיָּה, אֶלָּא אִם הֵהוּא אֲתַר דְּהֵהוּא אֲבָר אִיְהוּ פְּגוּם בַּחוּבָה דְּעֵבִיד בַּר
 נֶשׁ, קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא לָא שָׂרְיָא בְּהֵהוּא אֲבָר, דְּעֵלִיָּה אֲתַמַּר (ויקרא כא יח) כָּל
 אֲשֶׁר בּוֹ מוּם לֹא יִקְרַב.

וְאֲבָרִין דְּבַר נֶשׁ כְּלֵהוּ אִינוּן מְסוּדְרִין עַל סְדְרֵי בְרָאשִׁית, וּבְגִין דָּא אֲתַקְרִי
 בַר נֶשׁ עוּלָם קְטָן, וּמֵאֵן דְּאֲמַלִּיף לְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא עַל כָּל
 אֲבָר וְאֲבָר, כְּאֵלוּ אֲמַלִּיף לִיָּה עַל כָּל עֲלָמָא, וְאֲגָרָא דְּבַר נֶשׁ דְּאֲמַלִּיף לִיָּה
 עַל כָּל אֲבָר וְאֲבָר לֹא אֲתִיְהִיב רִשׁוּ לְגַלְאָה, דְּאֵלִין אִינוּן טַעֲמֵי מִצְוֹת
 דְּלֵא אֲתִיְהִיבוּ לְגַלְאָה, בְּגִין דְּלֵא יְהֵא בַר נֶשׁ עוּבִיד לְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא
 עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרַס, אֲבָל בְּרִי מְלִין אֵלִין דְּלֵא צְרִיכִין לְאַתְגַּלְיָא, יְהוּן
 טְמִירִין בְּלַבָּף, עַלִּיָּהוּ אֲתַמַּר (ישעיה כג יח) לְאֲכֹול לְשִׁבְעָה וְלִמְכֹסָה עֲתִיק,
 מְלִין עֲתִיקִין דְּלֵא אֲתַמְסְרוּ לְגַלְאָה יְהוּן טְמִירִין בְּלַבָּף.

הָא חֲזִי כַד בַּר נֶשׁ מִתְעַטֵּף בְּעִטּוּפָא דְּמִצְוָה, וּמְנַח תְּפִלִּין, וְקָרִי לִיָּה
 בְּקִרְיַאת שְׁמַע, הָא תַקִּין לִיָּה כְּרִסְיָא בְּעִטּוּפָא דְּמִצְוָה, וְהָא אוּקְמוּהוּ
 וְהוּכֵן בְּחֶסֶד פְּסָא (שם טז ה) וּבַתְּפִלִּין אִיְהוּ מְעַטֵּר לִיָּה, הָדָא הוּא
 דְכְתִיב (יחזקאל כד יז) פְּאָרְף חִבּוּשׁ עֲלִיָּף, וְקָרָא לִיָּה בְּקָרָא לְשָׂרְיָא עַל כְּרִסְיָא
 דְּתַקִּין לִיָּה שְׁמַע יִשְׂרָאֵל, הֵכִי קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא מְתַקֵּן לִיָּה בְּהֵהוּא עֲלָמָא

פּרַסְיָא וְעֵטְרָה, וּכְמָה דַּאִיהוּ נְחִית לִיהַ תַּמָּן, וַיְקוּם פְּרַסְיָא בְּגִינְיָה, וְאַמְלִיף לִיהַ עַל כָּל מַלְאָכִין (נ"א חַיִּילִין) וּמִשְׁרַיִין דְּתַמָּן, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (בראשית א כו) וַיִּרְדּוּ בְדָגַת הַיָּם וּבְעוֹף הַשָּׁמַיִם וּגְזֵמֵר, וַרְזָא דְמַלְאָה (שמואל א ב ז) כִּי מְכַבְּדֵי אַכְבַּד וּבוֹזֵי יַקְלוּ.

וּכְמָה דְנְחִית (ס"א דְמַגְנִין) לִיהַ בְּכַמָּה נְגוּנִין דְּשִׁירוֹת תּוֹשְׁבַחוֹת וְהוֹדָאוֹת, הָכֵי כַד סְלִיק לְעֵילָא פְּלָהוּ חִיוּן דְמִרְפְּבוֹת, וּמִשְׁרַיִין דְּמַלְאָכִין קַדִּישִׁין, דְּחִיּוֹת וְאוֹפְנִים וּשְׂרָפִים, פְּתַחֲזִין לִיהַ (נ"א פְּרִישׁוֹן) גְּדַפְיֵיהוּ בְּחַדְדוּא בְּנִגּוּנָא לְקַבְּלָא לִיהַ, הָא הָכָא אַגְרָא דְצְלוֹתָא וְתַקּוּנִין דִּילָהּ דַּאִיהִי פַקּוּדָא חַדָּא.

פַּקּוּדָא דְבְרִית מִילָה, בְּגִזִּירוֹ דְעַרְלָה וּפְרִיעָה, פְּמָה דַּאִיהוּ אַעֲבַר מֵהָהוּא אַבְרָם כָּל אֱלִין קְלִיפִין דְאַלְהִים אַחֲרִים, וְתַקִּין בֵּיה אֶתֶר לְשִׁרְיָא בֵּיה שְׂכִינְתָא תַּמָּן, דַּאִיהוּ אוֹת בְּרִית מִילָה, הָכֵי קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא פַד נִשְׁמַתִּיהָ (ד קל א ע"א) סְלִיקַת לְעֵילָא, הִדָּא הוּא דְכַתִּיב (דברים ל יב) מִי יַעֲלֶה לָנוּ ה' שְׂמַמִּמָּה, קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא אַעֲבַר מִנְיָה כָּל מַלְאָכֵי חַבְלָה וּמַקְטָרְגִין דְלֹא יִקְרְבוּ לְגַבְיָה בְּגִין דְשָׂמָא דִּיהוּ"ה שְׂרָיָא עֲלֵיהּ דְתִשְׁפַּח לִיהַ בְּאֱלִין תִּיבִין מִי יַעֲלֶה לָנוּ ה' שְׂמַמִּמָּה, רָאשֵׁי תִיבּוֹת מִל"ה, וְסוֹפֵי תִיבּוֹת יְהוּ"ה, בְּשָׂמִיהַ סְלִיק לְעֵילָא נִשְׁמַתִּיהַ, וּבַהֲהוּא זְמַנָּא יִתְקַיֵּים בֵּיה (שם כח ט) וַרְאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שָׂם יְהו"ה נִקְרָא עֲלֵיךְ וַיִּרְאוּ מִמֶּךָ, וּכְמָא דַּאִיהוּ מְקַבֵּל עֲלֵיהּ כָּל פַּקּוּדִין דְעֵשָׂה, בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ, הָכֵי אַמְלִיכִין לִיהַ לְעֵילָא חַיִּילִין וּמִשְׁרַיִין, עַל אֱלִין עֲלָמִין דְתַקִּין לִיהַ קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא לְעֵילָא, וּמַקְבְּלִין לִיהַ עֲלֵייהּ בְּדַחִילוֹ וּרְחִימוֹ דְמֵאֲרִיהוּן.

וּבְזַמְנָא דְבַר נִשְׁ אֲשַׁתְּדַל בְּאוּרִייתָא דַּאִיהוּ אוּר, וּבְמַצּוֹה דַּאִיהוּ נֹר, פְּאֵלוּ נְהִיר עֲמוּדָא דְעֲנַנָּא בִימָמָא קָדָם יְהו"ה, וְעֲמוּדָא דַּאֲשַׁתָּא בְּלֵילָא, הָכֵי בְּגוּוּנָא דָא כַד אֲזִיל לְהָהוּא עֲלָמָא, מַה פְּתִיב בֵּיה (שמות יג כא) וַיְהוּ"ה הוֹלֵךְ לִפְנֵיהֶם יוֹמָם בַּעֲמוּד עָנָן לְנַחֲוֹתָם הַדְרָף, וְלַיְלָה בַּעֲמוּד אֵשׁ לְהָאִיר לָהֶם, לְמָאן לְנִשְׁמָה וְרוּחָא וּנְפִשָׁא דִילֵיהַ, דַּאֲיִנוּן לְקַבֵּל פְּהִין לֹוי וְיִשְׂרָאֵל, וְכֹלָא בְּזַכּוֹ דְאוּרִייתָא דַּאִיהִי אוּר וְנֹר.

וְכֹר מָאן דְנִטְרִיר שְׁבַת וְאוּקִיר לִיהַ וּמַעֲנַג לִיהַ בְּגִין יִקְרָא דְקוּדְשָׁא בְרִיף הוּא, הָכֵי קוּדְשָׁא בְרִיף הוּא יְהִיב לִיהַ אֶתֶר לְעֵילָא בְּנִיחָא דְלֹא טָרַח בֵּיה, וְנַח תַּמָּן מִכָּל טָרַחָא דְהֵאֵי עֲלָמָא דְטָרַח בְּכַמָּה גְּלַגּוּלִין וְעוּבְדִין, בְּרִי תָא חַזִּי, כָּל פַּקּוּדִין אֱלִין תְּלִיין בְּדִיוֹקְנָא דְמַלְפָּא, וְאִית פַּקּוּדִין דַּאֲיִנוּן עַל מְנַת לְקַבֵּל פְּרַס, וְתַלְזִין מְדִיוֹקְנָא דְהָהוּא נַעַר דְלַעֲיִלָא, וְצָרִיף לְפָרְשָׁא כָּל פַּקּוּדִין דַּאֲיִנוּן בְּדִיוֹקְנָא דְמַלְפָּא.

אִתּוֹ (אֵלֶיךָ) דְּתַלְיִין מְרִישָׁא, וְאִתּוֹ (וְאֵלֶיךָ) דְּתַלְיִין בְּעֵינֵינוּ, וּכְמָה מְלָאָכִין
 וּמְשָׁרְיִין עֲלָאִין דְּאִינוּן עֵינֵי יְהוּ"ה מְמַנְן עֲלֵיהוּ, וְאִתּוֹ פְּקוּדִין
 דְּתַלְיִין מִן אוֹדְנִין, וּכְמָה מְלָאָכִין דְּאִתְקְרִיאוּ אֲזַנֵי יְהוּ"ה מְמַנְן עֲלֵיהוּ,
 וְאִתּוֹ פְּקוּדִין דְּתַלְיִין מְאֲנִפִין, וּכְמָה מְלָאָכִין דְּאִתְקְרִיאוּ פְּנֵי יְהוּ"ה מְמַנְן
 עֲלֵיהוּ, דְּאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א' ט) וְאַרְבַּעַת פְּנִים לְאַחַד, וְאִתּוֹ פְּקוּדִין דְּתַלְיִין
 מִחוּטְמָא, וּכְמָה מְלָאָכִין דְּאִתְמַר בְּהוּן (תהלים קד' ד) עוֹשֶׂה מְלָאָכִין רוּחוֹת
 מְמַנְן עֲלֵיהוּ, וְאִתּוֹ פְּקוּדִין דְּתַלְיִין מְפּוּמָא, וּכְמָה מְלָאָכִים דְּמְמַנְן עַל
 קָלִין דְּאוֹרֵייתָא וְעַל דְּבוּרִין, דְּאִתְמַר בְּהוּן (קהלת י"ב) כִּי עוֹף הַשָּׁמַיִם יוֹלִיף
 אֶת הַקּוֹל וּבַעַל כְּנָפַיִם יִגִּיד דְּבַר, וְאִתּוֹ פְּקוּדִין דְּתַלְיִין מִדּוּי דְּמִלְפָא,
 וּכְמָה מְלָאָכִין מְמַנְן עֲלֵיהוּ דְּאִתְקְרִיאוּ יְדִין, הִדָּא הוּא דְּכְתִיב (יחזקאל א'
 ח) וַיְדִי אֲדָם מִתַּחַת כְּנָפֵיהֶם, וְאִתּוֹ פְּקוּדִין דְּתַלְיִין מְגּוּפָא פְּעַנְבִין דְּאִתְפְּלָא.
 אָמַר לִיה רַבִּי אֶלְעָזָר, אָבָא, וְהָא לְעִילָא הָא אוּקְמוּהָ דְלִית גּוּף וְלִית
 גּוּיָה, אָמַר לִיה בְּרִי, לְעִלְמָא דְאַתִּי אִתְמַר דְּאִיהָ אִימָא עֲלָא,
 אָבַל לְתַתָּא אִתּוֹ גּוּפָא בְּעִלְמָא דִּין דְּאִיהָ שְׂכִינְתָא תַתָּא, וְגּוּפָא אִיהָ
 אוֹרֵייתָא, דְּמִינָה תַלְיִין כָּל פְּקוּדִין, וְאִתּוֹ פְּקוּדִין דְּתַלְיִין מְאוֹת בְּרִית,
 וּכְמָה מְלָאָכִין מְמַנְן עֲלֵיהוּ דְּאִתְקְרִיאוּ מְאָרִי דְּאוֹתוֹת, דְּאִתְמַר בְּהוּן (בראשית
 א' יד) וְהָיוּ לְאוֹתוֹת, וְעֲלֵיהוּ אִתְמַר לְמֹשֶׁה (שמות ג' יב) וְזֶה לְךָ הָאוֹת, וְהָאִי
 אִיהוּ אוֹת דְּכָל צְבָא הַשָּׁמַיִם מְמַנְן עֲלֵיהָ, וְאִתּוֹ פְּקוּדִין דְּתַלְיִין בְּרַגְלִין,
 וּכְמָה מְלָאָכִין מְמַנְן עֲלֵיהוּ, דְּאִתְמַר בְּהוּן (יחזקאל א' יד) וְהַחִיּוֹת רְצוּא וְשׁוּב,
 וְאִתְמַר בְּהוּן (שם ט) וְרַגְלֵיהֶם רַגְלֵי יִשְׂרָאֵל, וְהָאִי תַלְיִין פְּלָהוּ מְגּוּפָא, בְּשַׁעְרָא
 דְּתַלְיָא מְרִישָׁא, וְכָל נִימָא וְנִימָא אַחְזִי דְּאִיהוּ מְלָאָךְ דְּתַלְיָא מְרִישָׁא.
 וְכֵן מָאן דְּפִשַׁע בְּפִקּוּדָא, כְּאֵלוּ פִשַׁע בְּדִיוּקְנָא דְּמִלְפָא, זַפְּאָה נִשְׁמַתָּא
 דְּאִיהָ בְּדִיוּקְנָא דְּמְאָרִיָּה, דְּמְקַיִים פְּקוּדִין אֲלִין, דְּמִינָה תַלְיִין כָּל
 מְלָאָכִין אֲלִין דְּאִתְקְרִיאוּ עֵינֵי יְהוּ"ה אֲזַנֵי יְהוּ"ה, וְכָל תְּקוּנִין וְחִיילִין
 וּמְשָׁרְיִין דְּגּוּפָא דְּלְעִילָא, וְכַד סְלֶקְתָּ נִשְׁמַתָּא כָּל אֲלִין חִיילִין סְלֶקִין עִמָּה,
 וְכַד נִחְתָּא כָּל אֲלִין חִיילִין נִחְתִּין עִמָּה, אִיהָ סְלֶם, וְהִנֵּה מְלָאָכִי
 אֱלֹהִים (בראשית כח יב) סְלֶקִין וְנִחְתִּין בָּהּ, בָּהּ מְמֹשׁ, וְכַד סְלֶקָא, קָלָא נִחִית
 בְּרוּמֵי רְקִיעִין לְכָל חִיילִין וּמְשָׁרְיִין, הִבּוּ יִקְרָא לְדִיוּקְנָא דְּמִלְפָא.
 מְצוּהָ (דף קלא ע"ב) דְּכָל פְּקוּדָא, בִּיה שְׂרִיָּא יְהוּ"ה, הוּא אֲשַׁתְּפַח בְּכָל אָבֵר
 וְאָבֵר, הוּא אֲשַׁתְּפַח בְּאַרְבַּע גְּוּוּנֵין דְּשַׁעְרָא וּבְאַרְבַּע גְּוּוּנֵין דְּעִינָא,
 וּבְאַרְבַּע אֲדָרִין דְּאוֹדְנָא, וּבְאַרְבַּע גְּוּוּנֵין דְּאַנְפִּין, וּבְקָלָא וּבְדְבוּרָא וּבְקְרִיאָה
 וְאַמְרָה, (ובעשיה דִּין) וּבְכָל אָבֵר וְאָבֵר דְּגּוּפָא אִיהוּ יְהוּ"ה, מְמַנָּא עַל כָּל
 מְצוּהָ וּמְצוּהָ, דְּבִיהָ מְצוּהָ בְּ"ש, מ"צ י"ה, פ"ץ ו"ה, הָא מְצוּהָ

לאחר קריאת הזוהר (יאמר תפלה זו בכנינת הלב)

יהי רצון מלפניך ה' אלקי ואלקי אבתי שיתקיים בנו עתה מקרא שפתוב "ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ", להעלות לרומם ולתקן הריסות וחרבות השכינה הקדושה לקשוט ופאר פירא עלאה ולארמון שעל מכונו ישב להחזיר עטרה ליושנה וקיים בנו מהרה מקרא שפתוב "ויהי אור הלבנה פאור החמה ואור החמה יהיה שבעתים פאור שבעת הימים". וזכות הרשב"י הקדוש ובנו רבי אלעזר, וזותם בן עזיהו, יעמוד לנו לתקן העולם מיום שנברא עד סופו פראונו וברצון יראיו. ובזכות היותנו עסוקים בהקמה הזאת, על ידה תתקרב הגאולה, וישועתה מהרה תצמיח, לעלוי שכינת עוגנו במהרה במינו. ויקיים בנו מקרא שפתוב "ויאמר אלקים יהי אור", ויארר עלינו אור ה', ביום ההוא יהיה ה' אחד ושמו אחד, אמן נצח סלה ועד. (נפח התפלה מתוך לשונו הקדוש של רבי חיים ויטאל זיע"א)

מודה אני לפניך השם אלוקי ואלקי אבותי שזכיתני ללמוד ולהגות בספר הקדוש הזה ויהרהר עליו, וזכות התנאים הקדושים שלמדנו תורתם יעמוד לנו ולזרענו ונזכה להבטחת הנביא (ישעיה נט, כ-כא) ובא לציון גואל ולשבי פשע ביעקב נאם ה'. ואני זאת בריתי אותם אמר יהוה רוחי אשר עליה ודברי אשר שמתי פסיה לא ימושו מפיה ומפי זרעה ומפי זרע זרעה אמר ה' מעתה ועד עולם. ויתקיים בנו הנבואה (ישעיה נא, טז) ואשים דברי פסיה ובצל ידי פסיתיה לנטע שמים וליסד ארץ ולאמר לציון עמי אתה. וברפת משה רבינו מהימנא תתגלה במהרה ה' בך נחננו ואין עמו אל נכר, יראו עינינו וישמח לבנו ותגל נפשנו בישועתך באמת באמר לציון מלך אלוקיך, ברוך ה' לעולם אמן ואמן. (סיד ה')

אלהינו ואלהי אבותינו מלך רחמן רחם עלינו טוב ומטיב הדרש לנו. שובה אלינו [עלינו] בהמון רחמיה בגלל אבות שעשו רצונה. בנה ביתך ככתחלה וכונן מקדשה על מכונו. והראנו בבנינו ושמחנו בתקונו. והשב שכינתך לתוכו, והשב פהנים לעבודתם ולויים לדוכנם לשירים ולזמרים. והשב ישראל לנויהם. ומלאה הארץ דעה את ה' ליראה ולאבהב את שמה הגדול הגבור והנורא אמן בן יהי רצון. (סי"ת)

הקדיש לעלוי הנשמה: הקדיש הוא שבח גדול לבורא עולם על פן יש בזה עלוי נשמה גדול לנפטר במקדש בזה שגורם לצבור לענות אמן, שהוא עלוי נשמה גדול עד מאד ונחת רוח לנשמה. מלבד מה שמציל את הנפטר מדינה של גיהנם. מעלה אותו בדרגות נוספות בגן עדן (עיינו פה החיים שכתב לומר בכל ליל שבת קדיש אחר מאה שנה שעולה מעלה מעלה, ועי"ע פלא יוציא).

מעלת לימוד הזוהר לעלוי הנשמה: פתבו המקבלים: לימוד הקבלה והזוהר (תורת הרשב"י) יש בו תועלת לנשמה יותר משאר למידים. פי לכן נקרא זוהר שהוא מזהיר הנשמה... וביום שבת קודש ששעה אחת לימוד הזוה"ק שונה אלה שנה, ובשמחה מליון שנה עליו להשתדל יותר בלימוד הזוה"ק פי הוא מבחינת היום, קדוש הוא לאלהינו... ומה גדלה מעלת לימוד הזוהר הקדוש בגבהי מרומים ובמקדש ביום הקדוש יום השבת שאין ערה להשגתו, ובנדאי למודו בעד עלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, אין קץ למעלתו ואין קץ לעלוי נשמת אביו או אמו ע"ה, ומעטרים לנשמה בעטרה ולבוש מיוחד בזכות למודו. וכן לתמי ותמותו ע"ה (ועי' קב הישר) והנה יאמרו אתו, כפול ומכפל שבעתים, בבחינת מכבודו במותו וכו', (ועי' פלא יוציא ערה כבוד אב ואם).

קדיש על ישראל נסח ספרדי (ע"מ)

יִתְגַּדֵּל וַיִּתְקַדֵּשׁ שְׁמֵהּ רַבָּא. (אמ) בְּעֶלְמָא דִּי בְּרָא כְרַעוּתָהּ וַיְמַלִּיךְ מַלְכוּתָהּ
וַיַּצְמַח פְּרָקְנָהּ וַיִּקְרַב מְשִׁיחָהּ. (אמ) בְּחַיִּיכוּן וּבְיוֹמֵיכוּן וּבְחַיֵּי דְכָל בֵּית
יִשְׂרָאֵל בְּעֶגְלָא וּבְזִמְן קָרִיב וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁמֵהּ רַבָּא מְבָרַךְ לְעָלְמָא
וּלְעָלְמֵי עָלְמֵינָא יִתְבָּרַךְ וַיִּשְׁתַּבַּח וַיִּתְפָּאֵר וַיִּתְרוֹמֵם וַיִּתְנַשֵּׂא וַיִּתְהַדָּר וַיִּתְעַלֶּה
וַיִּתְהַלֵּל שְׁמֵהּ דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא. (אמ) לְעֵלְמָא מִן כָּל בְּרַכְתָּא שִׁירְתָּא
תְּשַׁבְּחָתָא וְנַחְמָתָא דְאִמְרִין בְּעֶלְמָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עַל יִשְׂרָאֵל וְעַל רַבְּנָן
וְעַל תַּלְמִידֵיהוֹן וְעַל כָּל תַּלְמִידֵי תַלְמִידֵיהוֹן דְעֶסְקִין בְּאוּרִיתָא קְדֻשָּׁתָא. דִּי
בְּאַתְרָא הַדִּין וְדִי בְּכָל אַתְרָא וְאַתְרָא, יְהֵא לְנָא וְלַהוֹן וּלְכוּן הֵנָּה וְחֶסְדָּא וְרַחֲמֵי
מִן קֳדָם מְאָרֵי שְׁמַיָּא וְאַרְעָא וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) יְהֵא שְׁלָמָא רַבָּא מִן שְׁמַיָּא,
חַיִּים וְשֹׁבְעֵי וַיְשׁוּעָה וְנַחֲמָה וְשִׁיזְבָּא וְרַפּוּאָה וְגִאֲלָה וְסִלְיַחָה וְכַפְרָה, וְרוּחַ
וְהַצְּלָה לְנוּ וּלְכָל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ) עוֹשֵׂה שְׁלוֹם בְּמִרוֹמָיו הוּא
בְּרַחֲמָיו יַעֲשֵׂה שְׁלוֹם עֲלֵינוּ וְעַל כָּל עַמּוּ יִשְׂרָאֵל וְאִמְרוּ אָמֵן: (אמ)

הַשְּׂכֵבָה לְאִישׁ: אֲשֶׁרֵי אִישׁ יֵרָא אֶת יְהוָה בְּמִצּוֹתָיו חֲפִיץ מְאֹד: הַמְרַחֵם עַל
כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה שֶׁל (פב"פ). רוּחַ
יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת אֱלֹהֵא מְאָרִיָּה שְׁמַיָּא
וְאַרְעָא. מְלַךְ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִרְחַם עָלָיו. וַיְחוּם וַיְחַמּוּל עָלָיו. מְלַךְ
מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמָיו יִסְתִּירָהוּ בְּצֵל כְּנָפָיו וּבִסְתֵר אֶהְלוּ לַחַזוּת בְּנוֹעַם
יְהוָה וּלְבַקֵּר בְּהִיבְלוּ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנְחַל עֲדָנָיו יִשְׁקָהוּ. וַיִּצְרֹר
בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ. וַיִּשִׂים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבוֹ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִים עַמּוּ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

הַשְּׂכֵבָה לְאִשָּׁה: אֵשֶׁת חַיִל מִי וּמְצָא, וְרַחֵק מִפְּנִינִים מְכַרְהָ: שֶׁקֶר הַחֵן וְהַכֵּל
הַיָּפִי, אִשָּׁה יִרְאֵת יְהוָה הִיא תִתְהַלֵּל: תִּנּוּ לָהּ מִפְּרֵי יָדֶיהָ, וַיְהַלְלוּהָ בְּשַׁעֲרֵים
מַעֲשֵׂיהָ: הַמְרַחֵם עַל כָּל בְּרִיּוֹתָיו הוּא יְחוּם וַיְחַמּוּל וַיִּרְחַם עַל נַפְשׁ, רוּחַ וְנִשְׁמָה
שֶׁל (פב"פ). רוּחַ יְהוָה תְּנִיחָנּוּ בְּגַן עֵדֶן: דְאַתְפְּטֵר מִן עֲלְמָא הַדִּין כְּרַעוּת
אֱלֹהֵא מְרִיָּה שְׁמַיָּא וְאַרְעָא. הַמְּלַךְ בְּרַחֲמָיו יְחוּם וַיְחַמּוּל עָלֶיהָ. וַיִּלְוֶה אֱלִיָּה
הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכְּבָהּ יְהִי שְׁלוֹם. בְּדַכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוּ עַל מִשְׁכְּבוֹתָם.
הַלֵּךְ נִכְחוּ. הִיא וְכָל בְּנוֹת יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבוֹת עִמָּה בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְּלִיחוֹת.
וְכֵן יְהִי רְצוֹן וְנֹאמֵר אָמֵן:

יתגדל ויתקדש שמה רבא. בעלמא די ברא כרעותה וימליך מלכותה. ויצמח פורקנה ויקרב משיחה. בחייכון וביומיכון ובחיי דכל בית ישראל. בעגלא ובזמן קריב ואמרו אמן: יהא שמה רבא מברך לעלם ולעלמי עלמאי: יתברך וישתבח ויתפאר ויתרומם ויתנשא ויתהדר ויתעלה ויתהלל. שמה דקודשא. בריך הוא לעלא (בעשי"ת ולעלא מכל) מן כל ברכתא ושירתא, תשבחתא ונחמתא, דאמירן בעלמא. ואמרו אמן:

על ישראל ועל רבנן ועל תלמידיהון ועל כל תלמידי תלמידיהון ועל כל מאן דעסקין באורייתא די באתרא הדין ודי בכל אתר ואתר יהא להון ולכון שלמא רבא הנא וחסדא ורחמי וחי אריכי ומזוני רויחי ופורקנא מן קדם אבוהון די בשמיא וארעא ואמרו אמן: יהא שלמא רבא מן שמיא וחיים טובים עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן: עושה שלום במרומיו הוא ברחמי ועושה שלום עלינו ועל כל ישראל ואמרו אמן:

תפלה על הנפטר לאחר הלמוד

לאיש: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגי בן פלוגי) וגמול נא עמו בחסדך הגדול לפתח לו שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתו באהבה ובחבה. ושלח לו מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכו ולהושיבו תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעו מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותו מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לו על כל פשעיו. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לו זכיותיו וצדקותיו אשר עשה. ותשפיע לו מנשמתו לרשון עצמותיו בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. וישכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל יראה פני גיהנם. ונשמתו תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותו בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

לאשה: אנא ה' מלא רחמים אשר בידך נפש כל חי ורוח כל בשר איש, יהיה נא לרצון לפניך תורתנו ותפלתנו בעבור נשמת (פלוגית בת פלוגית) וגמול נא עמה בחסדך הגדול לפתח לה שערי רחמים וחסד, שערי גן עדן, ותקבל את נשמתה באהבה ובחבה. ושלח לה מלאכיד הקדושים והטהורים להוליכה ולהושיבה תחת עץ החיים אצל נשמות הצדיקים והצדקניות וחסידים וחסידות להנות מזיו שכינתך, ולהשביעיה מטובך הצפון לצדיקים. והגוף ינוח בקבר במנוחה נכונה בחדוה ובשמחה ובשלום, כדכתיב, יבא שלום ינוחו על משכבותם הולך נכוחו. וכתיב, יעלו חסידים כבוד ירננו על משכבותם. וכתיב, אם תשכב לא תפחד ושכבת וערבה שנתך, ותשמר אותה מחבט הקבר ומרמה ותולעה. ותסלח ותמחול לה על כל פשעיה. כי אדם אין צדיק בארץ אשר יעשה טוב ולא יחטא. וזכר לה זכיותיה וצדקותיה אשר עשתה. ותשפיע לה מנשמתה לרשון עצמותיה בקבר מרוב טוב הצפון לצדיקים, דכתיב, מה רב טובך אשר צפנת ליראיך, וכתיב, שמר כל עצמותיו אחת מהנה לא נשברה. ותשכון בטח בדרך ושאנן מפחד רעה, ואל תראה פני גיהנם. ונשמתה תהא צרוכה בצרור החיים ולהחיותה בתחית המתים עם כל מתי עמך ישראל ברחמים, אמן:

זהר השבת

קונטרסים
"זהר השבת"

לפי סדר פרשיות השבוע

ערוכים וכתובים בשפה קלה ונעימה לקריאה.

השתתף גם אתה בהדפסת הספרים
ותזכה להנות מזהר השבת
-עלות הדפסת קונטרס \$260-

כל הקודם זוכה!

לקנית זכות קונטרס נוסף מ"זהר השבת":
0548-436784

(ניתן לתרום לע"ג, רפואה, הצלחה וכו')

